

Что стоит почитать?

Продолжаем публиковать ответы известных людей Беларуси на тему чтения. Напоминаем, что мы предлагаем всем отвечать на два вопроса:

1. Какую книгу вы прочитали последней?
  2. Какую книгу или книги вы посоветуете почитать?
- Ждем и ваших комментариев, дорогие читатели!

Владимир Липский, писатель, главный редактор журнала «Вясёлка»:

1. Нядаўна ездзілі з сынам Якуба Коласа Міхасём Міцкевічам у Пухавіцкі раён, на адкрыццё шылды на доме, дзе Янка Маўр, цесць Міхаса Канстанцінавіча, пісаў «Палескіх рабінзонаў». І я перачытаў гэты роман — з алоўкам. Гэтак жа перачытаў «Недоросля» Фанвізіна. Адкрыў для сябе аповесць Лермантава «Літвінка», пра рускага воіна, які прывёз з поля боя паланянку — літвінку, беларуску з берагоў Віліі Коенію, а жонку з сынам адправіў у манастыр. Прачытаў кнігу Раісы Баравіковай «Кава для дамавіка», выдадзеную ў серыі «Беларуская проза XXI стагоддзя», кнігу апавяданняў Івана Стадолніка. Як дакументаліст цяпер шмат паглынаю гістарычнай літаратуры: Карамзін, Салаўёў.

2. У выдавецтве «Мастацкая літаратура» выйшла кніга цудоўнага расійскага празаіка Альберта Ліханова «Трывожныя аповесці». Рэкамендаваў бы ўсім! Сачу за сучаснымі літаратурнымі выданнямі — «Польем», «Маладосцю», «Неман». Не цурайцеся часопісных варыянтаў, адкрывайце новыя творы! Не прапускаю новыя кнігі Андрэя Федарэнкі, Алены Бравы, Людмілы Рублеўскай, Віктара Карамазова, Віктара Казько, Алеся Кудраўца, Алеся Жука. Нядаўна мне даверылі дзёнік ваеннага часу Эдзі Агняцвет. Уяўляеце, якая рэліквія? Падрыхтаваў яго для публікацыі ў «Польмі».

Вячеслав Рагойша, профессор, доктор филологических наук, заведующий кафедрой теории литературы БГУ:

1. У апошні час з жонкай, літаратуразнаўцам Тамарай Кабржыцкай, займаліся падрыхтоўкай кнігі Тараса Шаўчэнкі для выдавецтва «Мастацкая літаратура» да юбілею паэта. Такая грунтоўная кніга на беларускай мове выйшла ўпершыню пасля 1952 года, калі выданне «Кабзара» падрыхтавалі Янка Купала і Якуб Колас. Паэтам з Таццянай Вячаславаўнай чыталі шмат пра Шаўчэнка, у прыватнасці кнігі Івана Дзюбы.

2. Чытаць трэба літаратурныя часопісы — «Польмя», «Дзеяслоў», «Маладосць», «Неман»... Я не прыхільнік чытатва. Некалі мяне ўразілі словы Хрушчова, які прызнаваўся, што прыходзіць дамоў стамлёны, і таму бярэ у рукі дэтэктыў. Гэта напярэдняе адносіны да кнігі. Яна — перш за ўсё падручнік па філасофіі жыцця. Лічу, што сёння занадта шмат усяго выдаецца. Нядаўна прачытаў у «ЛіМе», што адзін паэт выдаў за год 10 зборнікаў вершаў... І для чаго гэта? Можна адну кнігу выпусціць за свой век, як Багдановіч. Пушкін выдаваў творы накладам «едва сто», а Булгарын у той час меў збор твораў у 10 тамах. Нядаўна набыў зборнік Васілі Зуёнкі — люблю гэтага паэта, як і вершы Генадзя Бураўкіна, Максіма Танка. Параю паэзію Анатоля Сыса. З прозы — Андрэя Федарэнку, Барыса Пятровіча, Алеся Адамовіча. Увагі заслугоўваюць тыя творцы, якія працуюць не дзеля папулярнасці, а дзеля Беларусі. Але такіх нашмат. Пачынаючы з п'янага і паэтам раю чытаць кнігі па паэзіі Гаспарова і Фядотава.

Галина Горелова, композитор, профессор, заведующая кафедрой композиции консерватории:

1. Прочла сама и советую своим студентам все три книги английского автора Нормана Либрехта «Кто убил классическую музыку?», «Миф о дирижерах» и «Маэстро: шедевры и заблуждения». Сейчас «подсела» на Дмитрия Быкова, прочла его и «Орфографию», и «Икс», и сборник статей. Мне интересен ход его мыслей. Из белорусского перочитала «Птицы и гнезда» Янки Брыля

Наталья Казаполянская, поэтесса, заведующая отделом критики и публицистики журнала «Неман»:

1. Одной из последних прочитала книгу Иосифа Боброва «Вечный скиталец» об Иосифе Бродском и никому не советую ее приобретать. Потому что это такая же книга-подлость, как «Анти-Ахматова». Ну пускай автор не любит поэта — зачем тогда делать на его имени деньги? Вот дневники Анны Ахматовой, которые тоже недавно прочитала, советую!

2. К нам приходит очень много поэтов, присылают стихи. Но у большинства нет элементарного понятия о ритме, рифме. В издательстве нашего Издательского дома «Звезда» вышла книга Вячеслава Рагойши «Основы вершазнаўства», которую советую приобрести всем, кто пишет стихи. Сейчас в «Немане» публикуется интересный роман Олега Ждана «Не погибнет со мной» про известного революционера и ученого родом из Беларуси Кибальчича. Могу еще посоветовать книгу Серены Витали «Тайна Дантеса, или Пуговица Пушкина». В ней много уникальных документальных материалов, в том числе из личного архива барона Геккерена.

Виктор Гордей, поэт:

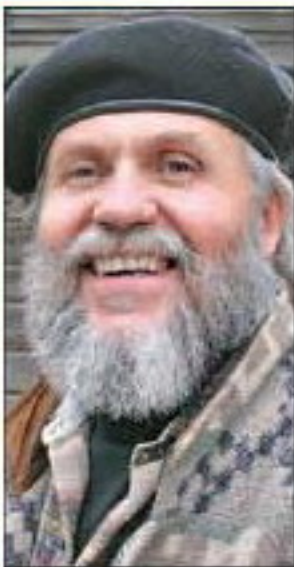
1. Час ад часу вартаюся да раней прачытанага, і гэта дае нечаканыя асацыяцыі ў новай эпосе. Помню, у канцы васьмідзесятых уздуўся за «Далеко от Москвы» Ажаева — і паралельна з такой скрухай пабачыў ягоны ліст у «Літаратурнай газеце», у якім гэты пісьменнік, які «грымеў» на ўсвесь Савецкі Саюз, прызнаваўся, як раптам апынуўся ў такой бядоце, што просіць хоць якой дапамогі. І сёння перачытваю кнігі свайго дзяцінства, кшталту Веры Кетлінскай.

2. Раю прозу Чыгрынава, Шамякіна, Пташнікава, Брыля, Варыса Сачанкі. Яны ўнеслі ў беларускую літаратуру сваеасаблівы стыль, гэтыя ўсе Іваны плюс Барыс. Хаця ў апошні час я напісаў багата рэцэнзій і прадмоў да чужых кніжак, але павінен сказаць, што агульны ўзровень літаратуры значна знізіўся. Даводзіцца арыентавацца на тую рэдакцыйную пошту, якую нам дасылаюць. Але з'яўляецца і цікавае, напрыклад, у выдавецтве «Звезда» — кніга маладой аўтаркі Вольгі Нікольскай «Мы — агенты колбафир». На днях прымалі ў Саюз пісьменнікаў Беларусі рэжысёра Алёну Тураву, паглядзеў яе кнігі для дзяцей — таксама цікава... Асабліва «Киндер-видейское привидение». У дзяцінстве я таксама любіў чытаць пра прывіды, пачынаючы ад «Собаки Баскервильей».

Борис Цитович, художник:

1. Прочитал книгу Людмилы Рублевской «Ночи на Плябанских Мтынах» и книгу богослова Алексея Осипова «Жизнь после смерти». Сейчас изучаю книги о Первой мировой войне Сергея Ключкова, двухтомник об императорской гвардии.

2. Поскольку в этом году отмечается столетие Первой мировой войны, я бы посоветовал книгу Вячеслава Бондаренко «Утерянные победы Российской империи» о событиях той войны на территории Беларуси. Еще посоветовал бы интересный труд историка Валентины Белявиной «Беларусь в годы Первой мировой войны».

Татьяна Замировская, блоггер, писательница:

1. Недавно читала роман молодого белорусского литератора Саши Филипенко «Бывший сын», который вышел в издательстве «Время». Книга очень спорная, Саша какое-то время жил в Минске, потом уехал. Главный герой романа на годы впадает в кому во время трагедии на Немиге, и к нему приходит в больницу бабушка, которая рассказывает все новости. Интересная форма, очень искренне написано. Думаю, эту книгу будут активно обсуждать. Прочитала второй том «Сказок старого Вильнюса» Макса Фрая, написанных в жанре городской мифологии.

2. Посоветую классную книжку, написанную датским архитектором Ремом Колхасом «Нью-Йорк вне себя». На английском языке она уже несколько лет как популярна, недавно ее перевели на русский. Архитектура рассматривается как манифест, новая концепция нового города. Манхэттен там выглядит как живое существо. Посоветую еще Джонатана Фоера «Полная иллюминация», «Жутко громко и запрательно близко». Очень трогательно, сопереживательно. Одна из последних прочитанных мною книг — Фоер, «Поедание животных». Я не вегетарианец, но знаю, что некоторые, прочитав в этом романе, как работает мясная промышленность, делались вегетарианцами.

Ксения Шталенкова, писательница:

1. Апошняя з беларускіх навінак прачытала «Шклатару» Артура Клінава і «Блог Усяслава Чарадзея». Першую б нікому не раіла, бо, на мой суб'ектыўны погляд, яна не атрымалася, а вось другую б раіла, бо ў кожным жарце заўжды ёсць доля праўды. Яшчэ выпала патрымаць у руках «Ліру Спіралі» Дамітрыя Дамітрыева, думаю, што гэта якраз тая эксперыментальная кніга, якой, па сведчаннях беларускіх дызайнераў/мастакоў, так не хапала ў беларускай літаратуры. З новага сусветнага за мінулы год прачытала «Вежущий за ветром» Халеда Хасейні, гэтая кніга не новая, але б яе таксама вельмі раіла (хаця нельга верыць анатацыі-водгуку на самой кнізе ў рускім выданні! Сама бачыла, як праз яе чытачы адкладаюць кнігу ўбок).

2. Тым, каму нудна чытаць пра простыя рэчы, я б раіла пачаць з твора Марціна Хайдэгера «Рэч».

и считаю, что это наш Ремарк. Провожу параллель между этим романом и «На Западном фронте без перемен». Люблю Дину Рубину. Прочла ее «Синдром Петрушки», «На солнечной стороне улицы», «Иерусалимский синдром».

2. Кончина Рыгора Бородулина вызвала у студентов интерес к его поэзии. Всем, кто ступил на творческую стезю и притязает на звание художника, обязательно нужно прочесть небольшое автобиографическое произведение Сартра «Слава». Там все сказано — как надо становиться художником. К сожалению, уровень начитанности упал. Еще 15 лет назад со студентами можно было говорить цитатами. Сейчас произношу: «Рукописи не горят» — восхищаются: «Ой, как хорошо вы сказали!» Объясняю, что это не я сказала, а Булгаков. Для студентов организовала книжную полку, на которой ставлю для них книги. Из поэзии там и Леся Украинка — потому что я считаю, все девочки должны прочитать поэму «Забывтая тень» о Джэмме, жене Данте, и сборники Валентины Ковтун, Таисы Бондарь, Максима Богдановича.

Татьяна Сивец, главный редактор газеты «Літаратура і мастацтва»:

1. «Чамадан з кракадзілавай скуры» Алёны Беланожка. Гісторыя, дэбюта, вартая гаштудскай пастаноўкі пра чарговае выратаванне свету прыгажуняй-блудынкай. Так і ўяўляю Скарлет Ёхансан у галоўнай ролі! Зрэшты, пераказваць дэталюўны сюжэт — справа няўдзячна, але як утрымаць ад невялічкага спойлеру: усё пачалося з чамадану... ім і закончылася! А паміж — і «святаньне» гераній да хлону («Я прашу рукі вашага сына, яна мне дужа патрэбна!»), і выкраданне яе, і пяць мільёнаў еўра ў тым самым чамадане... Асабліва прыемна было заўважыць на кітэ, якая пачыла свет у Выдавешкім доме «Звязда», пазнака «Бібліятэка часопіса «Маладосць». Значыць, гэтае выданне — не апошняе! І памятайце, панове: «Добрай фірменнай адвёрткай можна адрамантаваць усё, што заўгодна, акрамя здароўя і бяграфіі». Гэта парада — таксама з кітэ «Чамадан з кракадзілавай скуры» Алёны Беланожка.

2. Што пачытаць? Альбо яшчэ — што падарыць? На абеднае пытанні ў мяне цяпер адні адка! Кнігу «Калекцыянер» ад Выдавешкага дома «Звязда», якую ўклалі Дзмітрый Гулецкі і Уладзімір Зянькоўскі. Карты, маркі, манеты, грашоры, партрэты... А таксама артыкулы пра ўсё гэта на рускай і англійскай мовах. Глыбока, густоўна і займальна — а галоўнае, пасля знаёмства з кнігай вам абавязкова захацеша шпітоскі збіраць...

Анна Бутырчик, літаратуравед, заведуючая кафедрай зарубешнай літаратуры БГУ:

1. Апошнім днём хацелася чытаць духоўную пазію Рыгора Барадулліна. Перачытала зборнікі Апіта, «Ксты», удобяныя «Руны Перуновы», творчы дыялог паэта з Васілём Быкавым «Калі рукаюца душы». Паколькі літаратура ёсць прафесія, то ў вытворчасці звычайна знаходзіцца адразу некалькі кніг. Зараз гэта зборнік апавяданняў «Від з замкавай гары» сёлетняй набеланткі Эліс Манро, раманы Майкла Канінгема «Дом на ўскрайку свету» і «Абраныя дні», новая біяграфія Шэкспіра, падрыхтаваная Ігарам Шайтанавым у соры ЖЗЛ, кніга майго калегі І Запрудскага «Метафізіка беларускай літаратурнай крытыкі». Сячу за конкурсам Гелройша і з задавальненнем чытаю кнігу Наталі Харытанюк «Смерць лосбянікі», пішу рэцэнзію на беларускі пераклад «Саламеі» О.Уальды, акадэмічны Казырынай Маціёўскай.

Виталь Рыжков, поэт:

1. Дэбютная кніга Джонатана Сафрана Фоера «Полная илжымінацыя» выйшла ажно ў 2002 годзе і нават паклела займеш экранізацыю, што правалілася ў сусветным пракаце. Спачатку смяшная і камічная кніга паступова зробіцца трагікамедыяй, а пад фінал прымусяць валасы на патыліцы паварушыцца. Фільм не глядзяно.

2. Парайце кніжы бы кнігу складаную, правіканійную, часам да апіды натуралістычную і — так! — тоўстую: 900 старонак. У 2006 годзе Джонатан Літэл выдаў кнігу, якая ў рускім перакладзе мае назву «Благоволительницы». Кніга, напісаная амерыканцам па-французску ад асобы немца, не пужаешся: пра Другую сусветную вайну на тэрыторыі Усходняй Еўропы. Бестселер, перакладзены на два дзясяткі моваў, меў такі розгалас, што аўтар быў вымушаны практычна зусім адмовіцца ад інтэрв'ю і каментароў. Кніга, якая, верагодна, зробіцца класікай, напісаная ў новым тысячагоддзі.

Пётр Васюченка, писатель, літаратуравед:

1. Кніга, якую я прачытаў апошнім часам, — Андрэ Фабр, «Жыццё насякомых». Сапраўдны паэма, прысвочаная братам нашым мовінам. У абліччы жамыры аўтар знаходзіць альтэрнатыву нашай цывілізацыі. Натуральна, у мяне, як у літаратуразнаўцы і пісьменніка, узніклі асацыяцыі з літаратурай — напрыклад, з аповедам Васіля Быкава «Мурашкі», у якім пісьменнік раздумвае, ці не варта перадаць уладу над планетай дружным мурашкам?

2. Калі чалавек у поўнай гармоніі з сабой, з грамадствам, яму не хапае нейкіх «страшылак». У нашай літаратуры напісана шмат тэораў, дзе паказана дысгармонія адносінаў чалавека і грамадства, антыўтопіі. Ёсць такія творы ў Андрэя Федаронкі, Юрыя Станкевіча, асабліва раманы апошняга «Паўка», «Любіць ноч — права пацую». У 1920-х гадах такая антыўтопія была створана Андрэем Мрыем — «Запіскі Самсона Самасуя». Жакі прысутнічаюць у творчасці Яна Баршчэўскага. Калі ж чалавека трывожаць праблемы, ён хоча гармоніі — і такія творы ў нашай літаратуры ёсць. Тая ж самая «Новая зямля» Коласа. Пісьменнікі, якія даставяць асалоду чытачу-гурману, — Вацлаў Ластоўскі, Леапальд Родзюч, чыю «Выбранае» нядаўна перавыдадзена. Раю чытаць Караткевіча і яго паслядоўнікаў: Вітаўта Чаронку, Сяргея Балахонова, Людмілу Рублеўскую з гісторыяграфічнымі раманаў. Добра чытаць ва ўраўнаважаным стане духу эксперыментальную сучасную пазію: Зміцера Вішнева, Віктара Жыбуля. А ў стане, далёкім ад гармоніі, — пазію, якая протэстуе на працягу традыцый Багдановіча: Леаніда Дранько-Майсюка, Навума Гальперовіча, Віктара Шпіпа і, вядома, творы класіка, які нядаўна сышоў з жыцця, — Рыгора Барадулліна.

А ЧТО В РЕГИОНАХ?

Блиц-опрос председателей областных отделений Союза писателей Беларуси.

Анатоль Крэйды, председатель Брестского областного отделения — Зараз дачытаю роман Валерыя Галеява «Праклёны». Вельмі добрая нацыянальная проза, з беларускай міфалогіяй. Люблю чытаць Харуці Муранамі, трываю згоны творы побач.

Тамара Краснова-Гусаченка, председатель Витебского областного отделения — Впечатлил роман Вячеслава Шепоткина «Крик совы перед концом сезона» — о трагедии раскола огромной страны. Прочитала «Рай давно перенаселен» Алёны Браво, но, на мой вкус, там нет целостности, продуманности. Интересную книгу написал Олег Володько, Герой Социалистического Труда, руководитель колхоза имени Суворова на Поставляне. Его роман «Сын земли и неба» — лучшее из прочитанного мной, созданного современными прозаиками. Книга получила областную премию имени Петруса Бровкі.

Владимир Гаврилович, председатель Гомельского областного отделения — Рекомендую роман Леаніда Леановіча «Лопавыя вецер», знігу прозы Васіля Ткачова «Варона», п'есы таго ж аўтара. Лічу, што спрыяюць выхаванню духоўнасці творы Валіцыі Кадзетавай. Для дзяцей параю кнігі літаратара з Гомельшчыны Яўгена Капозішкова.

Людмила Кебич, председатель Гродненского областного отделения

— Закончыла знігу архімандрэнта Цітана «Несытыя сны» і пачала чытаць «Юрген» Анатоля Казлова. А перад гэтым пазнаёмляцца з другой кнігай зяпаві Уладзіміра Гішамедава «Вяртанне».

Алесь Карлюкевіч, председатель Минского областного отделения

— Зараз чытаю дзве кнігі пісьменцай крытыкай — Алёны Банька «Крыю неспавою» і рукавіс Уладзіміра Саламаі «Літаратура. Напісанне застасіца». Прыцягнуў увагу роман Людмілы Рублеўскай «Авантуры Пранціша Вырвіна, шкяпера і штега» і працяг гэлага рамана «Авантуры студэцуса Вырвіна». Чытаю трэцюю частку. Сячу за серыяй Анатоля Сцяшкевіча-Чабганова «Я — сын вош».

Владимир Дуктов, председатель Могилевского областного отделения

— Хачу звярнуць увагу на кнігі магнэўскага літаратурнага аб'яднання «Ветраныя» «Дарогамі судбы. Шляхамі песу» і «Завет потомкам». Выдавецкі дом «Звязда» у гэтым годзе выдаў зборнік творы сярбоў нашага аддзялення «Прэшыяроўе — край талантаў». Люблю чытаць гістарычныя кнігі Анатоля Бутэвца. Параю і аповець маладой магнэўскай пісьменца Алёны Беланожка «Чамадан з кракадзілавай скуры».

Георгий Колдун, певец:

1-2. Из того, что прочитал в последнее время, понравились две книги. Это «Все о жизни» Михаила Веллера и «Когда Ницше плакал» Ирвина Ялома. После прочтения этих книг на многие ситуации, происходящие с тобой в жизни, смотришь, как на шахматную доску. Понимаешь, что и по какой причине происходит. Мне нравится идея Веллера об энергоизбыточности человека. Читал ли что-то из белорусской литературы? Нет.

Алесь Суша, заместитель директора Национальной библиотеки Беларуси:

1. В связи с чрезвычайно активной работой над подготовкой первого полного факсимильного переиздания книжного наследия Франциска Скорины в последнее время пришлось почитать очень много научных работ, энциклопедических и справочных изданий. Удивило, как много мы еще не знаем о нашем знаменитом земляке. Что до художественной литературы, из последнего прочитанного назову кнігу прозы Наума Гальперовіча «На трататім агні» і поэтыескіі зборнік Сергея Панькевіча «Нас — многа!».

2. Современная белорусская литература очень разная (согласусь с мыслью о невозможности авангарда в постмодернистском мире). Она может быть реалистической, как, например, произведения Андрия Федаронкі. И романтичной, как поэзия Микола Метльшчэго. Можець быць дакументальнай і публіцыстычнай, як «Постаці» Зіновія Прыгодка, романы і повесты Святлавы Алесьевіч ілі Ніколая Чергінца. Ілі, напрымер, філасофскай, як произведения Валентіна Акудоўчэ і Ігоря Бобкова. Ілі зротычнай, як «Дамашкамерон» Адама Глобуса. Можець быць постмодэрнай, як работы Алыгерда Бахарэвіча, Зміцера Вішнева. Ілі Сіна і другіх (значительным явлением считаю выход нескольких номеров журнала Nihil и продолжение в иных проектах «Другого фронта масташтва»). Это может быть и фантазийная литература, как повести про вельмаков и колтуний Ольги Громыко, которые теперь слушает в шпю аудиозвиги моя жена...

2. Найперш я раю нешкольнае, пазбаўленае прымусу прачытанне класікі: прозу Кузьмы Чорнага і Янкі Брыля, Васіля Быкава і Міхаса Стральцова, гістарычныя творы Леаніда Дайнекі, Вітаўта Чаронкі, Вольгі Іпатавай, пазію Махсіма Танка, Яўгені Янішчыц, Алёся Разанава, Анатоля Сыса. Настоятва ракамендую перачытаць Уладзіміра Караткевіча. Для разумення сучаснага літаратурнага працэсу прапаную звярнуцца да часопісаў «Дзяслоў» і «Иностранная литература», якія асвятляюць найноўшыя тэндэнцыі айчынага і замежнага прыложкага пісьменства. У маю спісы ракаменданай літаратуры заўжды ўваходзіць творы Андрэя Федаронкі («Нічы», «Рэвізія»), Людмілы Рублеўскай («Сугарэнні Ромула», «Забіць нягодніка, альбо Гульня ў Альбару-тэню», «Рифма ценю в жизнь»), Юрыя Станкевіча («Любіць ноч — права пацую»), Уладзіміра Арлова («Ордэн Белай мышы»), Уладзіміра Сяпана («Вожа», «Адна капейка»), Адама Глобуса («Койданаўцы») і Леаніда Дранько-Майсюка («Стомленасць Парыжам»). Геаграфія сусветнай слоўнасці надта шырокая: ад славянскага свету Віславы Шымборскай, зборнік якой нядаўна выйшаў у беларускіх перакладах, Мілана Куцэры, Міларода Папача, Сяргея Жадана да лацінаамерыканскай рэалістыі Габрыэлы Містраль, Мігеля Астурыяса, Карласа Фуэнтаса, Жоржы Амаду, Карласа Дамінгаса, Ізабель Альенды і японскай экзотыкі Кобо Аба, Кэндзабура Со, Ясунары Кавабаты.

Олег Сильванович, генеральный директор киностудии «Беларусьфильм»:

1. Сейчас читаю книгу Бернардо Вертолуччи «Моё прекрасное наваждоніе», параллельно — учебное пособие «Профессия — продюсер кино и телевидения».

2. Недавно закончили фильм по рассказу Максима Горького «Русский». Эта удивительная история актуальна даже в сегодняшнем политическом кризисе. Думаю, снова нужно экранизировать Владимира Короткевича. «Каласы пад сярпом тваім». Слэзць новую, больш маштабную, экранізацыю «Чорнага замка Альптанскага». Шлюс ёсць і многа не адкрытых дзв шырокай публіцы беларускіх пісьмателёў. Молодые кинематографисты могли бы «прошерстить» их творчество, в котором можно найти все. Безусловно, посоветовал бы режиссорам читать книги по профессии, но еще и те, которые развивают кругозор и душу. Это — задача высокой художественной литературы.

Николай Пинигин, художественный руководитель театра им. Я.Купалы:

1. Сячу за прафесійнай літаратурай.

2. Пунікіна, прозу Уладзіміра Караткевіча, Сяргея Даўлатова, Даны Рубіннай — асабліва «Белую галубку Карлоем». Парайце «Пана Тадэўша» Адама Міцкевіча. Гэта наш зямляк, які нарадзіўся на Наваградчыне. Яго твор — доказ таго, што наша гісторыя не абмяжоўваецца адным стагоддзем. З сучаснай беларускай літаратуры варта пачытаць «Шабаны» Алыгерда Бахарэвіча.

